

[Bernhard Baunsgaard]

Hr. Wilhjem fastslår nu igen, at der ikke er kommet noget i disse 7 år. Nej, der er ikke kommet noget afgørende. Der er heller ikke sket det, at venstresocialisterne har givet sig til at tænke over de saglige indvendinger, der for 7 år siden blev rejst mod deres forslag, og har taget hensyn til dem i de nye forslag, og det er da beklageligt.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Når hr. Wilhjem siger, at der ikke er sket noget siden debatten her i folketinget den 10. marts 1971, så er det ikke helt rigtigt, for under den debat lovede den daværende finansminister, at han ville sende den store rapport, som man arbejdede på i skattedepartementet på det pågældende tidspunkt, til det, der dengang hed folketingets ligningslovsudvalg, og så vidt jeg er orienteret, så gjorde han det også. Og efter at folketingets ligningslovsudvalg havde gennemgået problemerne, kom man til præcis det samme resultat som det, jeg har fremhævet her, at det ville være torpederende for den sociale velfærd her i landet at gå videre ad den vej, som venstresocialisterne havde fremsat forslag om. Så enkelt er det, og derfor blev sagen henlagt.

Jeg skylder hr. Kaj Hansen et tal. Tallet er 100 pct. Måske vil hr. Kaj Hansen ikke sige, at finansiering er en rimelig basis for produktion, men at det er en unødvendig basis for produktion, og hvis vi skal tage finansieringsselskaberne fra, så er tallet ca. 94 pct.

Ole Olsen (SF):

Jeg tror nok, at forskellen på min opfattelse og hr. Wilhjems opfattelse af, hvordan tingene skal gribes an, er temmelig formel. Jeg tror, hr. Wilhjem erkender, at det bliver nødvendigt at genfremsætte disse forslag her, og jeg kan da håbe på, at landsretsdommen til den tid foreligger. Rent faktisk foreligger der ikke en landsretsdom, og selv hr. Wilhjem kan jo ikke sige nøjagtigt, hvilke præmisser der vil stå i den. Men det er da klart, at vi i skatte- og afgiftsudvalget kan begynde at arbejde med de problemer og få stillet spørgsmål, og derved kan vi selvfølgelig afkorte den tid, der skal til, når landsretsdommen engang foreligger.

(Kort bemærkning).

Wilhjem (VS):

Både hr. Glistrup før, som jeg ikke fik svaret, og nu hr. Hagen Hagensen var inde på generationsskifteproblemet. Det er klart, at det er et problem, men det er, ligesom man skærer igennem på den led, at man siger: vi vil slet ikke have nogen arveafgift. I hvert fald vil vi gemme den væk og så lade det foregå på en eller anden tilsløret måde over fondsdannelser. Den form for erhvervs-tilskud burde i givet fald gives åbent.

De herrer lader, som om der falder en arveafgift – bum, her og nu – og så krakker virksomheden, for den progressive arveafgift med den højeste procent på 90 kan ingen klare, i hvert fald hvis det er store beløb, så man kommer op på marginalprocenten. Det er bare ikke rigtigt. Der findes jo successionsordninger, man kan benytte sig af. Der er jo ikke noget definitivt med her og nu. Der er jo alle mulige ordninger, som gør det muligt at gå ind i forgængerens sted, hvad angår skatterne i hvert fald, og der er heller ingen, der kommer og lukker en virksomhed ud fra et afgiftskrav. Det er aldrig nogen sinde sket her i landet; sådan laver man selvfølgelig ikke ordningerne. Men det, man bruger generationsskifteproblemet til, er at sikre sig en komplet fritagelse fra skatterne og afgifterne.

Nu forstod jeg, at hele problemet skulle bestå i, at vi somme tider siger »fonde« og somme tider siger »man«. Jeg tror, det, hr. Hagen Hagensen er inde på, var det, han også var inde på i første runde, hvor han sagde noget i retning af, at man skal huske på, at man giver afkald, og modtagerne bliver beskattet. Hr. Hagen Hagensen ville opdage, hvis han gravede sig lidt ned i det her, at det er ikke rigtigt. Det kan undgås. Det er ikke rigtigt, at man giver afkald. Læs højesterets sagfører Kjeld Rørdams artikel om dette at give afkald, om dette at lave familiefideikommissar, til trods for at man ikke må osv. Desuden kan man optage et lån hos giveren, der får et enormt rentefradrag, mens renteindtægterne ikke er beskattet i fonden. Det er bare én af de oplagte fiduser, som der direkte henvises til i de råd, man giver statsautoriserede revisorer i deres nuværende uddannelse. Der er altså ingen garanti for, at det beskattes.